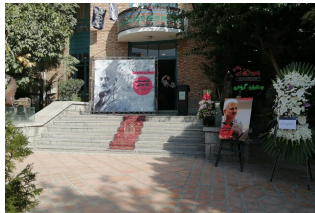

بدرقه شمس آقاجانی به خانه ابدی

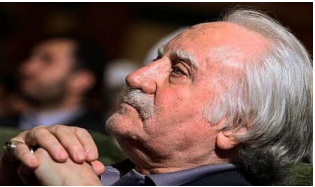
مراسم تشییع پیکر شمس آقاجانی با حضور جمعی از شاعران و دیگر اهل قلم در خانه هنرمندان برگزار شد. مراسم تشییع پیکر این شاعر و منتقد ادبی (دوشنبه، بیستم شهریور) با خوانش شعری که آقاجانی برای رضا براهنی سروده بود و با صدای او آغاز شد.

بی‌علاقگی سرمایه‌گذارها به کارهای کودک

تهیه‌کننده سریال «فوفو مسافری از کامادو» که این روزها از شبکه نمایش خانگی منتشر می‌شود، معتقد است سرمایه‌گذاری برای ساخت اثر در ژانر کودک و نوجوان بسیار کم است و این یک آسیب محسوب می‌شود با این حال به دلیل بازخوردهای خوب به دنبال ساخت فصل جدید این سریال هستند.

سر نوشت «آمستردام» و تحقق آرزوی فرشچیان

تشییع پیکر مهدی ظهوری، برگزاری جلسه شورای عالی سینما و دومین جشن سینمای ایران در سراسر کشور، حمید جبلی، حمید آذرنگ و سجاد افشاریان روی صحنه تئاتر، تعطیلی تئاترها در روزهای پایانی هفته، مشکل در پخش قسمت آخر «آمستردام»، وضعیت ساخت سریال «سلیمان فارسی»، محقق شدن یکی از آرزوهای محمود فرشچیان و برنامه ایران برای اجلاس عربستان گزیده‌ای از اخبار فرهنگی هنری ۱۹ شهریور بود.

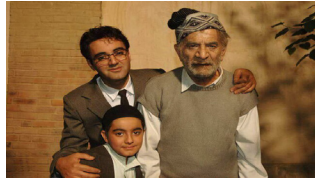
پخش «کشتی آنجلیکا» در زادرور پرویز پورحسینی و روز سینما

شبکه نمایش همزمان با روز ملی سینما و زادرور زندیاد پرویز پورحسینی فیلم سینمایی «کشتی آنجلیکا» را روی آنتن می‌برد.

اردشیر رستمی:

سریال «شهریار» بخشی از مسیر زندگی‌ام را شکل داد

اردشیر رستمی، بازیگر نقش شهریار در سریال کمال تبریزی با مرور نقش‌آفرینی خود در این سریال از دلایل انتخابش برای ایفای این نقش که ابتدا به دلیل شناختش از ادبیات بود و دیگری دوزبانه بودن سخن گفت.

۲۱ شهریور ماه روز سینما در ایران است، سینمایی که تاریخ تولدش در ایران مورد بحث است؛ فریدون جیرانی گفته است: «در ایران باید مقطعی که مظفرالدین شاه» دستگاه سینماتوگراف را خریداری کرد به عنوان تاریخ سینما به حساب آورد.» و عباس بهارلو پژوهشگر سینما هم چند سال قبل یادآور شده است: «اگر مینا را روز فیلم-برداری از «جشن روز عید گل» در نظر بگیریم، عمرش به ۱۲۰ سال می‌رسد و اگر مثلاً ساخته شدن نخستین فیلم ظاهراً داستانی سینمای ایران، یعنی «آبی و رابی» (آوانس اوگانیانس، ۱۳۰۹) را مینا قرار دهیم، عمرش به ۹۰ سال هم نمی‌رسد.»

در سال ۹۲ به مناسبت روز سینما به سراغ فریدون جیرانی رفتم که علاوه بر فیلم‌سازی، پیگیر تاریخ سینما هم هست، از او پرسیدیم «می‌خواهیم به عنوان سینماگری که پیگیر تاریخ سینمای ایران هستیم با ایران در حال حاضر چند سال دارد؟ چه مقطع تاریخی را باید به عنوان تولد سینما در ایران به حساب آورد؟» که این سینماگر پاسخ داد: در سالی که جشن ۱۰۰ سالگی سینما در ایران توسط خانه سینما برگزار شد، ظاهراً دوستان برگزارکننده آن جشن، تاریخ تولد سینما در ایران را مقطعی در نظر گرفتند که مظفرالدین شاه از خارج از ایران دوربین خرید و عکاس‌باشی فیلمبرداری کرد و بعد هم که مظفرالدین شاه به ایران بازگشت با همان دوربین فیلمبرداری کردند و اولین سینما در برابر

راه افتاد.

اما اگر تاریخچه سینما در مصر، ترکیه و کشورهای دیگر را بررسی کنیم، متوجه می‌شویم که بعد از دو سال از اختراع سینما، سالن‌های سینما در داخل شهرهایشان ساخته می‌شود و مردم می‌توانند بلیت خریداری کنند و از فیلم‌ها دیدن کنند. به عبارتی سینما بلافاصله وارد مردم می‌شود اما سینما در ایران دیر به شهر و مردم می‌رسد.

بعد از چند سال از ورود سینما به دربار یا بهتر بگوییم ورود سینما به دربار مظفرالدین شاه، تاجری در «ارباب جمشید» فعلی یک سالن سینما می‌سازد که مدت کوتاهی دوام می‌آورد. از این منظر مقایسه‌ای فاصله‌ی ورود سینما به میان مردم ایران با دنیا را می‌توان تفاوت تاریخ سینمای ایران با کشورهای مختلف دانست. البته عده‌ای سال ۱۳۰۹ که اولین تولید سینمای ایران با فیلم «آبی و رابی» شروع می‌شود را مقطع تولد سینما در ایران می‌دانند. اما معمولاً در دنیا تاریخ سینما را از تاریخ تأسیس سالن سینما به حساب می‌آورند، چون تولیدات در همه جای دنیا، بعداً شکل می‌گیرد. در کشورهای هند، مصر و ترکیه نیز ابتدا سالن سینما ساخته شد و بعد از آن فیلم‌های خارجی وارد و بعدتر هم تولید فیلم را راه‌اندازی می‌کنند.

بغض هوشنگ جاوید از انتشار یک آلبوم!

نداشتیم او درباره دیگر اقدامات حوزه هنری در زمینه موسیقی گفت: بجز این آلبوم آقای جاوید، آثار دیگری از ایشان و دیگر پژوهشگران موسیقی آماده انتشار است. به هر حال هر جا احساس کنیم به نوعی می‌توانیم در موسیقی مفید باشیم، حمایت خواهیم کرد. همچنین احیای مجله «مقام» را در قالب متفاوتی خواهیم داشت.

مدام بغض دارم

سپس هوشنگ جاوید درباره معنای «مناقب‌خوانی» گفت: مناقب به معنای ستایش پاکان و نیکان به صورت فاخر است. پیش از اسلام البته نام آن همان ستایش بوده ولی بعد از اسلام مناقب نام گرفته و محوریت آن مدح ائمه بوده است.

این پژوهشگر بیان کرد: از روزی که به من گفتند این آلبوم آماده انتشار است، مدام خاطراتی را در ذهن مرور می‌کنم و از همان روز بغض گلویم را می‌فشارد؛ زیرا حین گردآوری این آلبوم خاطرات تلخ و شیرین زیادی تجربه کردم.

او در ادامه درباره مسیر گردآوری

این سینماگر همچنین در بخش دوم این گفت‌وگو در پاسخ به اینکه چقدر منابع تاریخی موجود به واقعیت تاریخ سینمای ایران نزدیک هستند؟ یادآور شده بود: من در دهه ۷۰ پیش از اینکه فیلم «قرمز» را بسازم، ۱۰ سال از عمرم را در کتابخانه ملی، دانشگاه تهران و مجلس گذراندم تا گذشته سینمای ایران را بررسی کنم. البته کتاب بسیار مفیدی به نام «تاریخ سینمای ایران» نوشته جمال امید وجود دارد که بسیار مفید هم است اما همان کتاب نشان می‌دهد که مورخ در بخش‌هایی با کمبودهایی روبرو بوده است که نتوانسته منابعی درباره‌ی آنها پیدا کند تا خلأهای موجود در کتابش را پر کند.

چون هیچ مصاحبه جامع و کاملی

این آلبوم توضیح داد: سال ۱۳۶۸ به واسطه رفت‌وآمد با حسن واله به حوزه هنری آمدم و وارد مرکز شنیداری شدم. دو سال رفت و آمد من به حوزه به این ختم شد که به موسیقی نواحی ایران به صورت شاخه شاخه بپردازیم. در ادامه با یاری علی معلم جلساتی برگزار شد تا بتوانیم کاری برای موسیقی انجام دهیم. زمانی که به موضوعیت رسیدیم اول سازها را بررسی کردیم و بعد آوازها. با پیشنهاد استاد معلم سازهای بادی را انتخاب کردیم که در ادامه آن جشنواره «تی نوازان» برگزار شد.

این هنرمند در راستای صحبت‌های خود درباره جشنواره «تی نوازان» گفت: در جریان جشنواره اتفاقات زیادی رخ داد که فهمیدم موسیقی نواحی را نمی‌توان ساده انگاشت. بعد از آن به دنبال موسیقی آیینی و ارتباط موسیقی با آیین‌ها رفتم. هر چه جلوتر رفتم فهمیدم در موسیقی نواحی اقیانوسی داریم که هیچ از آن نمی‌دانیم. حتی شنا کردن در آن اقیانوس را هم نمی‌دانیم. جاوید ادامه داد: هر چه در این فضا جلوتر رفتم، به مناقب‌خوانی رسیدیم که ایرانی‌ها برای آن خون و شهید دادند. مناقب‌خوان‌ها کسانی بودند که

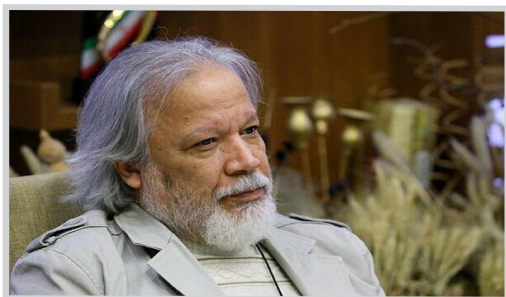
این آلبوم توضیح داد: سال ۱۳۶۸ به واسطه رفت‌وآمد با حسن واله به حوزه هنری آمدم و وارد مرکز شنیداری شدم. دو سال رفت و آمد من به حوزه به این ختم شد که به موسیقی نواحی ایران به صورت شاخه شاخه بپردازیم. در ادامه با یاری علی معلم جلساتی برگزار شد تا بتوانیم کاری برای موسیقی انجام دهیم. زمانی که به موضوعیت رسیدیم اول سازها را بررسی کردیم و بعد آوازها. با پیشنهاد استاد معلم سازهای بادی را انتخاب کردیم که در ادامه آن جشنواره «تی نوازان» برگزار شد.

برای سینمایی که دوستش داریم!

«از مشروطیت تا سپنتا» و نظرات پراکنده سامی‌نژاد هیچ اطلاعات دیگری پیدا نمی‌کنند! یک بازیگر زن دیگری داریم به نام ایران قادری که از سال ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۴ - ۳۵ ستاره تئاتر ایران بوده است و اگر از آقای انتظامی هم بپرسید ستاره تئاتر ایران چه کسی بوده است؟ او قادری را معرفی می‌کند.

ایران قادری بعدها در فیلم‌های فارسی، مادر فردین می‌شود و بعد هم در دهه ۶۰ در گمنامی از دنیا می‌رود اما من جایی ندیدم که مصاحبه‌ای با او انجام شده باشد و درباره‌ی زندگی‌اش صحبت کرده باشند. ایران دفتری هم داریم که به اندازه ایران قادری در حوزه تئاتر شهرت نداشته است اما با او هم مصاحبه‌های اندکی وجود دارد.

هنری توضیح داد: پس از بررسی و تحقیق طرح را به حوزه هنری دادم ولی مدیر وقت گفت که نمی‌دانند مناقب‌خوانی یعنی چه؟ باید نمونه‌ای را ببینند. برایم جالب بود یک مدیر هنر چگونه مناقب‌خوانی را نمی‌شناسند اما به هر جهت یکی از اساتید مناقب‌خوانی را طی یک همایش دعوت کردم و او مناقب‌خوانی را اجرا کرد. دقیقه سوم اشک همه درآمد. همان شد که همایشی در این حوزه به مدت هفت روز برگزار کردیم. در آن رویداد برای اینکه حضار بهتر مناقب‌خوانی را بشناسند، هزار جلد کتاب چاپ کردیم و اصلاً نفهمیدیم چگونه در یک هفته تمام شد و کار به چاپ دوم کشید. سال‌ها تلاش کردم این صداها به همراه کتاب‌ها چاپ شود ولی نشد. بعد از ۲۰ سال امروز توانستیم به این اثر برسیم.

آداب ایرانی را با آداب دینی آمیخته بودند. مناقب‌بان به حدی قدرت داشتند که به یک انقلاب هم کشیده می‌شوند ولی ایرادی که به آنها گرفته می‌شد، این بود که غلوآمیز برخورد می‌کردند؛ یعنی حقیقت را با نوعی خیال پردازی می‌آمیختند و آواز می‌خواندند. ما شاعری نداریم که منتقب نگفته باشد. از راه مناقب هنرهای شمالی خوانی یا پرده خوانی هم شکل گرفته است. مناقب خوانی تا قاجار ادامه پیدا می‌کند ولی در زمان پهلوی اول با ممنوعیت آیین‌های دینی، برچیده می‌شود. ما انواع مناقب داریم که به دنبال آنها رفته و هر جا که توانستیم سراغ آنها را گرفتیم.

مدیر هنری که نمی‌دانست مناقب‌خوانی چیست!

این پژوهشگر درباره ارائه طرح گردآوری این آلبوم به حوزه